

- Spójność społeczną, czyli wyrównanie dysproporcji w jakości życia, poprzez: eliminację ubóstwa, ograniczanie nierówności społecznych, zatrudnienie oraz integrację społeczną
- Podnoszenie poziomu wykształcenia, a przez to zwiększanie kreatywności mieszkańców, ich zdolności do innowacji, a w konsekwencji podnoszenie konkurencyjności. Celem powinno być podnoszenie poziomu wykształcenia szczególnie ludności należącej do grup marginalizowanych, w tym zamieszkującej obszary zdegradowane
- Rozwój zdolności adaptacyjnych w kontaktach społecznych i gospodarczych, poprzez odpowiedni system opiekuńczy i edukacyjny. Istotną rolę w tych procesach odegrać powinno powiązanie odpowiednich polityk publicznych, wspieranych przez władze publiczne z polityką rynku pracy, zorientowaną na mobilizację i aktywizację ludności obszarów zdegradowanych

W świetle powyższego jedynie wdrażanie działań kompleksowych oraz komplementarnych pozwala na połączenie rewitalizacji twardej z miękką. Kompleksowość w tym przypadku polega na tym, że za pomocą jednego projektu podejmuje się próbę rozwiązania problemów wynikających z braku odpowiedniej infrastruktury, zaniedbania przestrzeni, jak i udostępnienie części tej przestrzeni na potrzeby społeczne: warsztaty, spotkania integracyjne, zajęcia edukacyjne, festyny itp.¹¹². Istotnym mechanizmem w tym zakresie, w celu realizacji projektu kompleksowego będzie potrzeba budowania partnerstwa z podmiotami publicznymi działającymi w sferze społecznej bądź z organizacjami społeczno-kulturalnymi. Przewidywane zatem rodzaje interwencji infrastrukturalnych już na etapie ich projektowania powinny zakładać maksymalizację efektów społecznych oraz integrować w tym celu rozmaite podmioty i dopiero jako takie, tj. z wyraźnie określonymi działaniami i efektami społecznymi winny być przedstawione do realizacji.

Działania, które zwiększają prawdopodobieństwo włączenia aspektów społecznych do projektów rewitalizacyjnych to przede wszystkim działania¹¹³:

- Z zakresu remontów i adaptacji budynków zdegradowanych z przeznaczeniem na działalność społeczną ośrodków pomocy społecznej, instytucji kultury lub lokalnie działających grup aktywizacji społecznej
- Z zakresu infrastruktury sportowej i rekreacyjnej
- Polegające na kompleksowym remoncie części miast (np. płyta główna rynku i tereny przyległe) wykorzystywanych jako ogólnodostępne przestrzenie publiczne
- Polegające na przekształcaniu całych obszarów zdegradowanych (poprzemysłowych, powojkowych) lub dużych zdegradowanych obiektów budowlanych na potrzeby rozwoju przedsiębiorczości (strefy przemysłowe, inkubatory przedsiębiorczości)

SPOSOBY ŁĄCZENIA ASPEKTÓW INFRASTRUKTURALNYCH ZE SPOŁECZNYMI

Biorąc pod uwagę cel projektów rewitalizacyjnych oraz w przypadku przedsięwzięć infrastrukturalnych ich ścisłą potrzebę powiązania z aspektami społecznymi poniżej zaprezentowano możliwe, przykładowe, formalne rozwiązania realizacji takich działań (zgodnie z ogólnymi zasadami integracji interwencji określonymi w Strategii Zintegrowanych Inwestycji Terytorialnych dla Bydgosko-Toruńskiego Obszaru Funkcjonalnego):

- Wariant I – projekt indywidualny – część infrastrukturalna i społeczna projektu realizowana jest przez ten sam podmiot
- Wariant II – projekt partnerski – część infrastrukturalna i społeczna realizowana jest przy współpracy minimum dwóch jednostek / organizacji. Wspólnie z Partnerem opracowywane są dwa, w pełni komplementarne wnioski aplikacyjne finansowane z EFS i EFRR z założeniem, że interwencja infrastrukturalna będzie oceniana w kontekście realizacji celów interwencji „miękkiej”.

¹¹² J. w., s. 203

¹¹³ J. w., s. 204